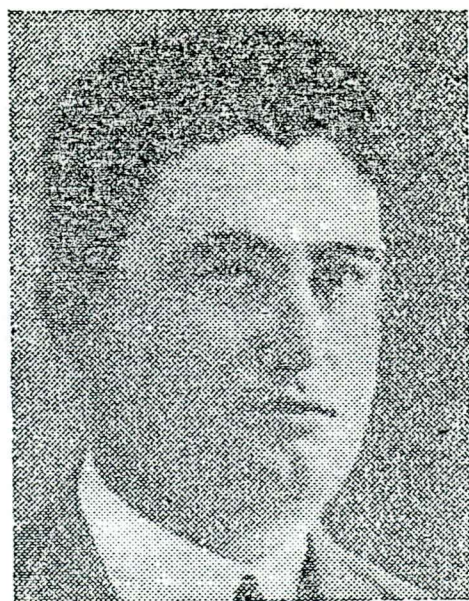

בן זאב

בן זאב. נולד ב־1902 בדזיגובקה שבאוקראינה, בה שימש אביו ברבנות. נתינת בילדותו. למד ב"חדר" וב"ישיבה" והוסמך להיות מורה־הוראה. אחר־כך עבר ללימודי חול ועמד בבחינה אכסטרנית בגימנסיה. עלה ארצה ב־1920. עבד כפועל בסיתות אבנים (השתתף בבניית ארמון האמיר עבדאללה ברבת־עמון). עבר לעבודה בפקידות ולמד בבית־הספר הממשלתי למשפטים, הוסמך לעורך־דין ועבד במקצוע זה בירושלים.

התמסר לעבודת־מחקר במדע המשפט העברי והוציא ספר־קובץ פסקי־דין של בית־הדין העליון.

מילא את חובתו ב"הגנה", ובמלחמת־השחרור שימש בתפקיד מפקד אזור. בשירותו נפגע מפגז ונפל ב־25.5.1948. למחרת נקבר בשייך־באדר א' וב־10.9.1950 הועבר להר־הרצל בירושלים. השאיר אשה ובן.